

Finansdepartementet

Skatte- och tullavdelningen

Sänkt kapitalvinstbeskattning för fåmansföretagare åren 2007–2009

Juni 2007

Promemorians huvudsakliga innehåll

I promemorian föreslås ändrade regler vid försäljning av kvalificerade andelar i fåmansföretag, de s.k. 3:12-reglerna. Förslaget innebär att hälftindelningen i inkomstlagen tjänst och kapital av en kapitalvinst som överstiger sparat utdelningsutrymme återinförs övergångsvis för åren 2008 och 2009. På den skattskyldiges begäran skall hälftindelningen även tillämpas på andelsavyttringar som görs under 2007. Förslaget kombineras med särskilda regler för att förebygga skatteplanering genom interna andelsförsäljningar och liknande förfaranden.

Innehållsförteckning

1	Lagtext.....	4
1.1	Förslag till lag om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229).....	4
1.2	Förslag till lag om ändring i lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter.....	7
1.3	Förslag till lag om ändring i taxeringslagen (1990:324).....	8
2	Bakgrund	9
3	Överväganden och förslag.....	11
3.1	Hälftendelningen återinförs	11
3.2	Interna andelsavyttringar	13
4	Offentligfinansiella effekter m.m.	17
5	Författningskommentar	17
5.1	Förslaget till lag om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229).....	17
5.2	Förslaget till lag om ändring i lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter.....	20
5.3	Förslaget till lag om ändring i taxeringslagen (1990:324).....	21

1 Lagtext

1.1 Förslag till lag om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229)

Härigenom föreskrivs att 50 kap. 7 § och 57 kap. 21 § inkomstskattelagen (1999:1229) skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

50 kap.

7 §¹

Om en fysisk person avyttrar en andel i ett handelsbolag som, direkt eller indirekt, äger en *andel* som skulle ha varit en kvalificerad andel om den ägts direkt av den fysiska personen, gäller följande. Den del av vinsten som motsvarar den sistnämnda andelens marknadsvärde i förhållande till ersättningen för andelen i handelsbolaget skall tas upp i inkomstslaget tjänst.

Om en fysisk person avyttrar en andel i ett handelsbolag som, direkt eller indirekt, äger en *delägar rätt* som skulle ha *ansetts som* en kvalificerad andel *enligt 57 kap.* om den ägts direkt av den fysiska personen, gäller följande. Den del av vinsten som motsvarar den sistnämnda andelens marknadsvärde i förhållande till ersättningen för andelen i handelsbolaget skall tas upp i inkomstslaget tjänst.

Första stycket tillämpas inte på sådana avyttringar som avses i 49 a kap. och 51 kap.

57 kap.

21 §²

Kapitalvinst på en kvalificerad andel till den del den överstiger det sparade utdelningsutrymmet skall tas upp i inkomstslaget tjänst. Kapitalvinst som motsvarar det sparade utdelningsutrymmet skall tas upp till två tredjedelar i inkomstslaget kapital.

Om kapitalvinst på en kvalificerad andel som anskaffats före år 1992 överstiger sparad utdelningsutrymme, skall den överskjutande delen upp till ett belopp som motsvarar skillnaden mellan omkostnadsbeloppet beräknat enligt 25–35 §§ och omkostnadsbeloppet beräknat enligt 44 kap. 14 § i sin helhet tas upp i inkomstslaget kapital i stället för i inkomstslaget tjänst.

Om kapitalvinst på en kvalificerad andel som anskaffats före år 1992 överstiger sparad utdelningsutrymme, skall den överskjutande delen upp till ett belopp som motsvarar skillnaden mellan omkostnadsbeloppet beräknat enligt 25–35 §§ och omkostnadsbeloppet beräknat enligt 44 kap. 14 § i sin helhet tas upp i inkomstslaget kapital i stället för i inkomstslaget tjänst.

¹ Senaste lydelse 2005:1136.

² Senaste lydelse 2005:1136.

Bestämmelserna i detta stycke gäller inte för tillgångar som avses i 2 § andra stycket.

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2008 och tillämpas första gången vid 2009 års taxering. För avyttringar som skett under tiden den 1 januari 2008 – den 31 december 2009 tillämpas även vad som sägs i punkterna 2–9. Bestämmelserna i punkterna 2–9 får även tillämpas på avyttringar som skett under 2007 om den skattskyldige begär det.

2. Vid tillämpningen av 50 kap. 7 § gäller för avyttringar som skett under tiden den 1 januari 2008 – den 31 december 2009 att av den del av vinsten som avses i paragrafens första stycke skall 50 procent tas upp i inkomstslaget tjänst. För avyttringar som sker under denna tid tillämpas även vad som sägs i punkterna 3 och 4.

3. Vid en avyttring som avses i punkt 2 till ett fåmansföretag eller fåmanshandelsbolag i vilket säljaren eller närstående, direkt eller indirekt, äger eller inom tre år efter avyttringen förvärvar andelar skall i stället för 50 procent 100 procent av den del av vinsten som avses i punkt 2 tas upp i inkomstslaget tjänst.

4. Vid en avyttring som avses i punkt 2 skall i stället för 50 procent 100 procent av den del av vinsten som avses i punkt 2 tas upp i inkomstslaget tjänst, om övervägande delen av tillgångarna i det företag som handelsbolaget, direkt eller indirekt, äger andelar i inom tre år före eller efter avyttringen förvärvats eller förvärvas, direkt eller indirekt, av säljaren eller närstående. Det som sägs i första meningen gäller även om förvärvet av övervägande delen av tillgångarna i det företag som handelsbolaget äger andelar i sker genom att säljaren eller närstående, direkt eller indirekt, inom tre år efter avyttringen förvärvar andelar i företaget.

5. Vid tillämpningen av 57 kap. 21 § gäller för avyttringar som skett under tiden den 1 januari 2008 – den 31 december 2009 att en kapitalvinst på en kvalificerad andel till den del den överstiger det sparade utdelningsutrymmet till hälften skall tas upp i inkomstslaget tjänst och till hälften i inkomstslaget kapital. För avyttringar som sker under denna tid gäller vidare att om en kapitalvinst på en kvalificerad andel som anskaffats före år 1992 överstiger sparat utdelningsutrymme, skall den överskjutande delen upp till ett belopp som motsvarar skillnaden mellan omkostnadsbeloppet beräknat enligt 57 kap. 25–35 §§ och omkostnadsbeloppet beräknat enligt 44 kap. 14 § i sin helhet tas upp i inkomstslaget kapital i stället för till hälften i inkomstslaget tjänst och till hälften i inkomstslaget kapital. För avyttringar som sker under denna tid tillämpas även vad som sägs i punkterna 6 och 7.

6. Kapitalvinst till den del den överstiger sparat utdelningsutrymme vid avyttring av en kvalificerad andel i ett företag till ett fåmansföretag eller fåmanshandelsbolag i vilket säljaren eller närstående, direkt eller indirekt, äger eller inom tre år efter avyttringen förvärvar andelar i tas i sin helhet upp i inkomstslaget tjänst.

7. Kapitalvinst till den del den överstiger sparat utdelningsutrymme vid avyttring av en kvalificerade andel tas i sin helhet upp i inkomstslaget tjänst om säljaren eller närstående, direkt eller indirekt, inom tre år före

eller efter avyttringen förvärvat eller förvärvar övervägande delen av tillgångarna i det avyttrade företaget. Det som sägs i första meningen gäller även om förvärvet av övervägande delen av tillgångarna i det avyttrade företaget sker genom att säljaren eller närstående, direkt eller indirekt, inom tre år efter avyttringen förvärvar andelar i det avyttrade företaget.

8. Som tillgångar avses vid tillämpningen av punkterna 4 och 7 inte kontanter, värdepapper och liknande tillgångar. Som tillgångar räknas dock andelar i företag i intressegemenskap samt värdepapper som är lager enligt 49 a kap. 7 § andra stycket punkten 2 eller tredje stycket av den paragrafen. Om företag i intressegemenskap innehar kontanter, värdepapper och liknande tillgångar, skall värdet av dessa tillgångar vid tillämpning av punkt 4 och 7 inte räknas med vid beräkningen av värdet på andelen i intresseföretaget. Värdejusteringen skall ske i proportion till ägarandelen i intresseföretaget. Med företag i intressegemenskap avses i denna punkt ett företag som ett annat företag, direkt eller indirekt, genom ägarandel eller på annat sätt har ett väsentligt inflytande i.

9. Bestämmelserna i punkterna 3, 4, 6 och 7 skall inte tillämpas om den skattskyldige begär det och det klart framgår att avyttringen ingår som ett led i ett generationsskifte där en verksamhet skall ägas och drivas vidare av den skattskyldiges avkomling eller avkomlings make.

1.2 Förslag till lag om ändring i lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter

Härigenom föreskrivs att 3 kap. 21 § lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

3 kap.

21 §

Företagsledare och delägare i fåmansföretag som avses i 20 § och fåmanshandelsbolag samt deras närstående skall lämna de uppgifter som behövs för tillämpning av bestämmelserna om

1. beräkningen av överskottet eller underskottet från företaget, och
2. utdelning och kapitalvinst på kvalificerade andelar.

Uppgifter enligt första stycket behöver inte lämnas av närstående som inte har tagit emot ersättning från företaget eller träffat avtal med eller företagit annan rättshandling med detta.

Uppgifter skall lämnas om

1. den uppgiftsskyldiges arbetsuppgifter i företaget,	
2. vad den uppgiftsskyldige har tillskjutit eller tagit emot från företaget i form av pengar, varor eller annat,	
3. företagets kostnader för den uppgiftsskyldiges privata utgifter, <i>samt</i>	3. företagets kostnader för den uppgiftsskyldiges privata utgifter,
4. avtal eller någon annan rättshandling mellan den uppgiftsskyldige och företaget.	4. avtal eller någon annan rättshandling mellan den uppgiftsskyldige och företaget, <i>samt</i>

5. *innehav och förvärv som avses i punkterna 3, 4, 6 och 7 i övergångsbestämmelserna till lagen (2007:000) om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229).*

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2008 och tillämpas såvitt avser punkt 5 vid 2008–2010 års taxeringar.

1.3 Förslag till lag om ändring i taxeringslagen (1990:324)

Härigenom förskrivs att 4 kap. 17 § taxeringslagen (1990:324) skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

4 kap. 17 §³

Eftertaxering får också ske

1. vid rättelse av felräkning, misskrivning eller annat uppenbart förbiseende,

2. när kontrolluppgift som skall lämnas utan föreläggande enligt lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter saknats eller varit felaktig,

3. när en ändring i ett taxeringsbeslut föranleds av beslut som anges i 13 § andra stycket 1–5,

4. när en förening eller ett registrerat trossamfund inte har genomfört en investering inom den tid som har föreskrivits i ett sådant beslut som avses i 7 kap. 12 § inkomstskattelagen (1999:1229) eller inte har iakttagit ett annat villkor i beslutet, och

5. när en ändring i ett taxeringsbeslut föranleds av en uppgift enligt 3 kap. 9 a §, 19 a § eller 5 kap. 2 § lagen om självdeklarationer och kontrolluppgifter.

5. när en ändring i ett taxeringsbeslut föranleds av en uppgift enligt 3 kap. 9 a §, 19 a §, 21 § tredje stycket punkt 5 eller 5 kap. 2 § lagen om självdeklarationer och kontrolluppgifter.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2008 och tillämpas såvitt avser hänvisningen till 3 kap. 21 § tredje stycket punkt 5 vid 2008–2010 års taxeringar.

³ Senaste lydelse 2004:1143.

2 Bakgrund

I 57 kap. inkomstskattelagen (1999:1229, IL) finns särskilda regler som gäller vid beskattningen av aktiva delägare i fåmansföretag, de s.k. 3:12-reglerna. Reglerna, som ursprungligen fanns i 3 § 12 mom. lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt, infördes vid 1990 års skattereform och syftar till att inkomster i ett fåmansföretag, som beror på att ägaren har arbetat i företaget, skall beskattas progressivt som arbetsinkomster och inte proportionellt som kapitalinkomster. Reglerna har nyligen reformerats och nya regler gäller från ingången av år 2006 (prop. 2005/06:40, bet. 2005/06:SkU10, rskr. 2005/06:116, SFS 2005:1136). Ändringarna innebar bl.a. att utbetalda löner i företaget gavs ökad tyngd vid beräkningen av den inkomst som skall kapitalbeskattas hos ägaren. En förutsättning var att ägaren eller någon närstående gjort ett eget löneuttag av viss storlek.

För att en ägare skall beröras av de särskilda reglerna skall hon eller han ha varit verksam (aktiv) i fåmansföretaget i betydande omfattning någon gång under de senaste fem åren. Andelarna sägs då vara kvalificerade. Reglerna tillämpas också vid beskattningen av utdelningar och kapitalvinster från ett fåmansföretag till den som är närstående till en aktiv delägare. Om flera ägare varit aktiva i företaget skall de enligt den s.k. utvidgade fåmansföretagsdefinitionen anses som en enda person. Detta betyder att reglerna kan vara tillämpliga i t.ex. ett konsultföretag trots att antalet ägare kan vara betydande.

Reglerna innebär att beskattningen av utdelningar som tillfaller aktiva ägare upp till ett schablonmässigt beräknat s.k. gränsbelopp beskattas proportionellt i inkomstslaget kapital med 20 procent och därutöver i inkomstslaget tjänst, vilket kan innebära progressiv beskattning. För kapitalvinster gäller på liknande sätt att vinsten upp till ett schablonberäknat s.k. sparutrymme beskattas proportionellt i inkomstslaget kapital med 20 procent och därutöver i inkomstslaget tjänst upp till ett tak om 100 inkomstbasbelopp (4 450 000 kronor år 2006). Kapitalvinst härutöver beskattas till 30 procent i inkomstslaget kapital.

Fram till den 1 januari 2006 gällde att kapitalvinst upp till sparutrymme beskattades med 30 procent och att kapitalvinst som översteg detta utrymme fördelades lika mellan inkomstlagen kapital och tjänst upp till en nivå om 200 prisbasbelopp. När den del av kapitalvinsten som skulle beskattas som tjänsteinkomst nått upp till 100 prisbasbelopp (ca 4 miljoner kronor) upphörde således fördelningen och all vinst utöver detta tak beskattades i inkomstslaget kapital med 30 procent. För utdelning gällde att utdelning inom gränsbeloppet beskattades med 30 procent medan utdelning härutöver i sin helhet beskattades i inkomstslaget tjänst.

När 3:12-reglerna infördes (se bl.a. SOU 1989:33 del II s. 146 samt prop. 1989/90:110 s. 472) motiverades den lägre beskattningen av kapitalvinster bl.a. med att man vid en försäljning inte kunde räkna med att få ut hundraprocentig ersättning ens för beskattade vinstmedel i företaget och att en försäljning medförde kostnader. Vid reformeringen av reglerna år 2005 (se prop. 2005/06:40 s. 59) anförde den dåvarande regeringen att det fanns anledning att justera upp andelen av en

kapitalvinst utöver det sparade utdelningsutrymmet som skall tjänstebeskattas från 50 procent. Som skäl anfördes bl.a. att den högsta marginalskatten för tjänsteinkomster stigit och att synsättet att det inte är möjligt att tillgodogöra sig en vinstkrona i bolaget till dess fulla värde kunde ifrågasättas, bl.a. med hänsyn till den effektivisering som kapitalmarknaden genomgått sedan tiden för 1990 års skattereform. Dåvarande regeringen pekade vidare på att incitamenten sedan skattereformen ökat för ägare till kvalificerade andelar att tillgodogöra sig vinster i bolaget genom avyttring i stället för genom utdelning och att skatteplanering genom s.k. interna aktieöverlåtelse blivit allt vanligare. Sådan skatteplanering ansågs kunna motverkas genom att andelen av en kapitalvinst, utöver det sparade utdelningsutrymmet, som skulle beskattas i inkomstslaget tjänst höjdes. Om inte hela kapitalvinsten, utöver sparad utdelningsutrymme, skulle beskattas i inkomstslaget tjänst bedömdes det som nödvändigt att införa någon form av särreglering för interna aktieöverlåtelse. Den expertgrupp (se Reformerad ägarbeskattning – effektivitet, prevention, legitimitet s. 62–64) vars rapport låg till grund för lagstiftningen diskuterade en sådan särreglering. Expertgruppen menade dock att sådana regler inte borde införas, eftersom det skulle öka regelsystemets komplexitet avsevärt. Gruppen förordade i stället att hela den överskjutande kapitalvinsten skulle beskattas i inkomstslaget tjänst upp till 100 inkomstbasbelopp. Expertgruppen föreslog vidare särskilda övergångsregler för försäljningar för att de nya reglerna inte skulle ge alltför hög skatt innan gruppens övriga förslag fick fullt genomslag. Förslaget innebar att det vid försäljningar övergångsvis skulle finnas en möjlighet att beräkna sparad utdelningsutrymme på ett alternativt sätt. Alternativet byggde på att ägaren fick möjlighet att använda de nya förmånliga reglerna, vid beräkning bakåt i tiden, för att beräkna sparade utdelningsutrymmen för de fem beskattningsår som föregått avyttringsåret. För år 2005 och tidigare ställdes inget krav på eget löneuttag.

Den dåvarande regeringen ansåg att 57 kap. IL inte borde tyngas med särskilda regler för interna aktieöverlåtelse. En sådan reglering skulle enligt den dåvarande regeringen bli mycket komplex bl.a. därför att det ansågs bli nödvändigt att ge utrymme för vissa ”ventiler” för sådana överlåtelse som rimligen bör tillåtas, dvs. behandlas som normala överlåtelse. Gränsdragningen mellan tillåtna och otillåtna fall befarades leda till betydande tillämpningsproblem. Vidare ansåg man att det var systematiskt korrekt att en kapitalvinst utöver sparad utdelningsutrymme i sin helhet beskattas i inkomstslaget tjänst upp till ett tak på 100 inkomstbasbelopp. Detta kom också att bli den dåvarande regeringens förslag. Det behövdes därför inga förslag om särregler för interna aktieöverlåtelse. De övergångsregler som expertgruppen föreslagit infördes inte. Riksdagen antog förslaget och de nya reglerna började gälla den 1 januari 2006.

Regeringen anförde i budgetpropositionen för 2007 (prop. 2006/07:1, volym 1 s. 153) att man hade för avsikt att under år 2007 lägga fram ett förslag som innebär att den uppdelning i inkomstlagen tjänst och kapital av en kapitalvinst som överstiger sparad utdelningsutrymme som togs bort den 1 januari 2006 återinförs övergångsvis för inkomståren 2007, 2008 och 2009. En sådan ändring innebär att ägare av fåmansföretag vid

försäljningar får skattelättnader som kan vara större eller mindre än de skattelättnader som skulle ha uppkommit vid de övergångsregler expertgruppen föreslog. Regeringen pekade på att ett särskilt problem i sammanhanget är att ett återinförande innebär incitament till att tillgodogöra sig vinstmedel i företagen genom systematiska och återkommande internöverlåtelser. Regeringen förklarade därför att avsikten var att återinförandet av hälftindelningen skall kombineras med en spärregel för interna överlåtelser.

I budgetpropositionen för 2007 lämnades även förslag som innebar att utrymmet för kapitalbeskattad inkomst som baseras på lönesumman och det s.k. schablonbeloppet i förenklingsregeln skulle höjas. Riksdagen har antagit förslaget och nya regler gäller från och med den 1 januari 2007 (prop. 2006/07:1, bet. 2006/07:FiU1, rskr. 2006/07:9, SFS 2006:1344).

I 2007 års ekonomiska vårproposition (prop. 2006/07:100 s. 44) anförde regeringen att det efter dessa genomförda och aviserade förändringar i 3:12-reglerna finns anledning att utvärdera vad de nya reglerna innebär för balansen i skattemässig behandling av företagande i olika organisationsformer. Finansministern har nyligen beslutat om ett utvärderingsuppdrag där resultatet skall redovisas före utgången av år 2007.

I denna promemoria lämnas förslag till övergångsvis gällande regler om hälftindelning av kapitalvinster mellan inkomstlagen tjänst och kapital som är en enklare lösning än de av expertgruppen föreslagna övergångsreglerna. Förslaget kombineras med en spär mot internförsäljningar.

3 Överväganden och förslag

3.1 Hälftindelningen återinförs

Förslag: Hälftindelningen i inkomstlagen tjänst och kapital av en kapitalvinst som överstiger sparad utdelningsutrymme återinförs övergångsvis för åren 2008 och 2009. På den skattskyldiges begäran skall hälftindelningen även tillämpas på andelsavyttringar som görs under 2007.

Skälen för förslaget: Den expertgrupp vars rapport låg till grund för reformeringen av reglerna för beskattning av ägare i fåmansföretag föreslog särskilda övergångsregler för att beskattningen inte skulle bli för hög när hälftindelningen av kapitalvinster togs bort. Sådana regler infördes emellertid inte av den dåvarande regeringen.

Regeringen har i budgetpropositionen för 2007 aviserat att hälftindelningen bör återinföras övergångsvis för inkomståren 2007, 2008 och 2009. Den övergångsvisa och tidsbegränsade åtgärden måste ses i ljuset av att det utifrån ett likformighetsperspektiv är principiellt felaktigt att inkomster över sparad utdelningsutrymme beskattas lindrigare enbart av den anledningen att andelarna avyttras i stället för att inkomsten tas ut som utdelning. Åtgärden bör därför ses som en lösning på den övergångsproblematik som expertgruppen uppmärksammade och

som den även försökte lösa med särskilda regler i sitt förslag i avvaktan på att huvudförslagen om en förbättrad fåmansföretagsbeskattning skulle få fullt genomslag. Det finns därför inte skäl att låta hälftindelningen – med de nödvändiga och bitvis komplicerade spärreglerna mot interna försäljningar och andra förfaranden – gälla under längre tid än vad som är motiverat för att expertgruppens tidigare genomförda förslag skall kunna få full effekt. I detta sammanhang bör även framhållas att expertgruppens s.k. huvudalternativ – som bl.a. innehöll att förmögenhetsskatten slopades – i allt väsentligt nu genomförs.

De nya reglerna bör få tillämpas retroaktivt redan vid 2008 års taxering på avyttringar som skett efter den 31 december 2006. Eftersom de nya reglerna inte kan leda till högre skatt uppkommer inget problem i förhållande till 2 kap. 10 § andra stycket regeringsformen. Däremot kan en automatisk tillämpning av de nya reglerna komma att leda till att en avyttring kommer att bedömas som en sådan intern andelsöverlåtelse eller liknande (se avsnitt 3.2) för vilken särskilda regler gäller. Även om detta inte leder till att skatteuttaget blir högre än enligt de äldre bestämmelserna kan en sådan prövning leda till onödig administration med tanke på att reglerna inte är kända och i kraft när transaktioner görs under 2007. Reglerna bör därför tillämpas retroaktivt endast om den skattskyldige begär att så skall ske.

I samband med att hälftindelningen återinförs övergångsvis bör en ändring göras i 50 kap. 7 § IL som rör en fysisk persons avyttring av en andel i ett handelsbolag som äger en andel som skulle ha varit en kvalificerad andel om den ägts direkt av den fysiska personen. Det bör framgå att bestämmelserna även utöver andelar även omfattar andra delägarrätter som kan vara kvalificerade enligt 57 kap. En ändring bör även göras i 57 kap. 21 § IL som reglerar fall där det finns ett omkostnadsbelopp som beräknats enligt bestämmelserna i 57 kap. 25–35 §§, dvs. enligt den s.k. indexregeln eller kapitalunderlagsregeln, så att det framgår att reglerna bara gäller för aktier och andra andelar.

Lagförslagen

Förslagen finns i 50 kap. 7 § och 57 kap. 21 § IL samt i ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna.

3.2 Interna andelsavyttringar

Förslag: Regler införs som innebär att hälftindelningen inte skall gälla vid interna andelsförsäljningar av kvalificerade andelar och liknande förfaranden. Hälftindelningen skall dock på den skattskyldiges begäran tillämpas om avyttringen ingår som ett led i ett generationsskifte i syfte att en verksamhet skall drivas vidare av den skattskyldiges avkomling eller avkomlings make.

Skälen för förslaget

Särskilda regler för interna andelsavyttringar

Regeringen pekade i budgetpropositionen för 2007 på att ett återinförande av hälftenregeln innebär incitament till att tillgodogöra sig vinstmedel i företagen genom systematiska och återkommande internöverlåtelse. Regeringen förklarade därför att avsikten var att återinförandet av hälftindelningen skall kombineras med särskilda regler för interna överlåtelse.

De omotiverade skattelättnader en intern aktieöverlåtelse kan medföra vid uttag av vinstmedel i jämförelse med uttag genom utdelning kan illustreras genom följande förenklade exempel. A äger alla aktier i AB A som driver framgångsrik konsultverksamhet. Aktierna är kvalificerade. Omkostnadsbeloppet uppgår till 100 000 kronor som också utgör aktiekapital. Av förenklingskäl antas att det inte finns något sparutdelningsutrymme eller lönebaserat utrymme samt att A har höga löneinkomster och därför en marginalskatt på 57 procent. I bolaget finns beskattade vinstmedel på 5 miljoner kronor. Gränsbeloppet bestäms enligt förenklingsregeln till 89 000 kronor motsvarande årets gränsbelopp. Om vinstmedlen delas ut blir beskattningen $0,57 \times (5 \text{ miljoner} - 89\,000) = 4\,911\,000$ kronor eller 2 799 270 kronor i inkomstslaget tjänst och $(0,20 \times 89\,000) = 17\,800$ kronor i inkomstslaget kapital eller sammanlagt 2 817 070 kronor.

A kan i stället göra en intern aktieöverlåtelse. Av denna anledning bildas ett nytt bolag NYAB med ett aktiekapital på 100 000 kronor. Utdelning sker i AB A med 89 000. Skatten på utdelningen blir 17 800 kronor. Här efter säljs aktierna till NYAB för 5 011 000 kronor, varvid priset bestämts med hänsyn till att aktiekapitalet är 100 000 och att utdelning skett med 89 000 kronor av beskattat kapital. Betalning sker genom en räntebärande revers. Kapitalvinsten blir $(5\,011\,000 - 100\,000) = 4\,911\,000$ kronor. Om skatten beräknas enligt hälftdelningsregeln blir den $(0,30 \times 2\,455\,500) = 736\,650$ kronor + $(0,57 \times 2\,455\,500) = 1\,399\,635$ kronor = 2 136 285 kronor. Den sammanlagda skatten uppgår till $(2\,136\,285 + 17\,800) = 2\,154\,085$ kronor.

Skillnaden i skatt mellan de olika alternativen blir $(2\,817\,070 - 2\,154\,085) = 662\,985$ kronor.

AB A blir genom den interna överlåtelsen ett helägt dotterbolag till NYAB. En möjlighet är här efter att AB A genom en fusion uppgår i NYAB. Verksamheten kan här efter fortsätta i NYAB. A kommer att ha

en fordran på NYAB på 5 miljoner. Amortering kan behövas göras så att skatten kan betalas. Resterande amortering kan ske när A har behov av detta. NYAB kan också härfter betala enkelbeskattad ränta på den del av fordran som inte amorteras. A kan härfter, allt eftersom det upparbetas nya vinstmedel i NYAB, göra liknande interna andelsöverlåtelser t.ex. med hjälp av ett nybildat bolag.

Denna typ av transaktioner godtogs innan hälftindelningen togs bort den 1 januari 2006. Även om exemplet är schematiskt och verkligheten mer komplicerad framgår det tydligt att interna andelsöverlåtelser kan ge omotiverade skattelättnader.

Under åren 1973 t.o.m. 1990 gällde särskilda regler med syfte att motverka interna aktieöverlåtelser. Med en intern aktieöverlåtelse menades överlåtelse av andelar i ett fåmansföretag (aktiebolag, handelsbolag eller ekonomisk förening) till ett annat av överlåtaren kontrollerat företag. Bestämmelser om interna aktieöverlåtelser infördes genom lagstiftning år 1973 (prop. 1973:207, SkU 76, rskr. 388, SFS 1973:1057). Regleringen innebar sammanfattningsvis att när andelar i ett fåmansföretag överläts till ett annat fåmansföretag i vilket överlåtaren eller honom närstående person ägde andelar, skulle hela ersättningen beskattas. För att förhindra kringgåenden omfattade den skärpta kapitalvinstbeskattningen även de fall då säljaren eller honom närstående person inom två år efter försäljningen förvärvade andelar i det andra fåmansföretaget liksom de fall då aktiebolag, vari säljaren ägde aktier, inom två år efter försäljningen förvärvade större delen av tillgångarna i något av fåmansföretagen. Dåvarande Riksskatteverket hade möjlighet att ge dispens om andelarna hade sålts av organisatoriska eller liknande skäl. Reglerna slopades vid 1990 års skattereform. Som skäl anfördes att det med de nya särskilda reglerna för beskattning av delägare i fåmansföretag inte längre skulle vara möjligt att få obehöriga skatteförmåner av det slag som den tidigare stopplagstiftningen avsåg att förhindra (se prop. 1989/90:110 del 1 s. 472).

Sedan skattereformen 1990 har den högsta marginals-katten på tjänsteinkomster stigit från ca 50 procent till ca 57 procent. Vidare kan det vid skattereformen rådande synsättet att det inte är möjligt att tillgodogöra sig en vinstkrona till sitt fulla värde vid avyttringar ifrågasättas. Vid interna avyttringar är definitivt en full värdering av vinstmedel möjlig (jfr rapporten Reformerad ägarbeskattning – effektivitet, prevention, legitimitet s. 62). Incitamenten för ägare av fåmansföretag att tillgodogöra sig vinster i bolaget genom interna andelsöverlåtelser är därför mycket stora om hälftindelningen återinförs. Ett återinförande av hälftindelningen bör därför kombineras med regler som innebär att interna andelsöverlåtelser inte gynnas skattemässigt.

I de fall säljaren av kvalificerade andelar inte avhänder sig det reella inflytandet över den verksamhet som bedrivs i det fåmansföretag vars andelar säljs, finns det inga skäl till att en försäljning av andelar, enligt den övergångsvisa regleringen, skall beskattas lindrigare än en utdelning. Om säljaren fortsätter verksamheten på samma sätt som tidigare, om än i ett annat fåmansföretag, bör medel som säljaren tar ut från företaget således beskattas på likartat sätt som utdelning. Beskattning av den kapitalvinst som överstiger sparutrymme bör därför i dessa

fall i sin helhet ske i inkomstslaget tjänst på liknande sätt som för övriga utdelningar.

Syftet är inte att överbeskatta dessa transaktioner utan att se till att de beskattas på ett neutralt sätt. En annan sak är att transaktionskostnaderna m.m. i kombination med beskattningen kan medföra att transaktionerna blir mindre vanliga. Lagstiftningen bör således inte utformas som en stopplagstiftning med drastiska skillnader i beskattningen beroende på om transaktionen betraktas som en intern andelsöverlåtelse eller inte. Mycket av den kritik som riktades mot den tidigare gällande lagstiftningen mot interna aktieöverlåtelser blir därmed inte relevant.

En kapitalvinst som överstiger sparutrymme vid avyttring av kvalificerade andelar bör därför i sin helhet beskattas i inkomstslaget tjänst under vissa förutsättningar. Så bör ske om avyttring sker till ett fåmansföretag i vilket säljaren eller närstående äger andelar. Även indirekta innehav bör omfattas. För att undvika kringgåenden bör även fall där säljaren eller närstående under viss tid efter avyttringstidpunkten förvärvar andelar i det förvärvande företaget omfattas. Även en försäljning till utomstående som inom viss tid följs av ett återköp av andelar eller inkråmet i det sålda fåmansföretaget bör omfattas av den högre beskattningen. Den tid inom vilken sådana köp och återköp skall beaktas bör lämpligen bestämmas till tre år efter avyttringstidpunkten. Tre år är också den tidsperiod under vilken reglerna kommer att gälla.

Ett annat fall som bör uppmärksammas är en överlåtelse av kvalificerade andelar till utomstående som föregåtts av att inkråmet i fåmansföretaget överlåtits, direkt eller indirekt, till ägaren eller närstående. Ägaren skulle därefter kunna fortsätta verksamheten. Om skalbolagsdeklaration lämnas och förutsättningarna i övrigt i 49 a kap. 13 § är uppfyllda, blir skalbolagsreglerna inte tillämpliga trots att det avyttrade företaget är ett skalbolag. I ett sådant fall bör inte hälftindelningen bli tillämplig utan kapitalvinst som överstiger sparutrymme bör beskattas i inkomstslaget tjänst. Överlåtelser av tillgångar som skett inom en treårsperiod före avyttringstidpunkten bör beaktas i detta sammanhang.

Det kan inte uteslutas att skattskyldiga genom olika transaktionsupplägg, som inte är möjliga att förutse, kommer att försöka kringgå reglerna. Sådana upplägg får prövas på vanligt sätt. Det kan i sådana fall bli fråga om att bedöma vad som är rättshandlingarnas verkliga innebörd (jfr t.ex. RÅ 1998 ref. 19 och RÅ 2004 ref. 27) men också fråga om tillämpning av lagen (1995:575) mot skatteflykt (jfr t.ex. RÅ 1989 ref. 83 beträffande tidigare skatteflyktsflyktslag och kringgående av vinstbolagsbestämmelserna).

Beskattning skall ske det beskattningsår då andelarna avyttras. För att göra det möjligt föreslås en uppgiftsskyldighet för säljaren eller närstående i de här avsedda fallen. Vidare blir det möjligt att eftertaxera på grund av en sådan uppgift. I de fall den skattskyldige underlåtit att lämna uppgift gäller de vanliga bestämmelserna om eftertaxering och skattetillägg.

Undantag från reglerna

En fråga som uppkommer är om det bör införas regler som innebär att interna andelsöverlåtelser och de liknande förfaranden som beskrivs ovan i vissa speciella fall skall beskattas som ordinära andelsförsäljningar. Det kan främst tänkas vara fråga om avyttringar i samband med generationsskiften. Även en del andra fall, t.ex. i samband med omstruktureringar, skulle kunna diskuteras. Det är emellertid svårt att på objektiva grunder på förhand peka ut och avgränsa sådana fall. En mer omfattande ventil skulle dessutom bli svår att formulera, bli alltför komplex och framförallt öka den administrativa bördan för företagare och myndigheter samtidigt som den riskerar att medföra att internförsäljningsspärren i praktiken blir ineffektiv. Ett alternativ är en mer allmänt hållen och generell ventil med kompletterande och exemplifierande situationer beskrivna i förarbetena. En sådan lösning har dock klara svagheter ur förutsebarhets- och tillämpningssynpunkt. Önskemål om förutsebarhet och enkelhet talar alltså mot sådana regler. Även sådana regler riskerar också att medföra ökad administrativ börda för skattskyldiga och myndigheter. För det sistnämnda alternativet gäller också att det kommer att finnas starka ekonomiska skäl för de som genomför en intern andelsöverlåtelse att hävda att deras transaktion uppfyller krav om särskilda skäl i en generellt hållen undantagsregel. Ärendena och bedömningarna kan också många gånger komma att vara komplicerade.

Det sagda leder till att en eventuell undantagsregel måste göras så enkel som möjligt. Den bör så långt möjligt inte vara komplicerad att tillämpa för skattskyldiga och Skatteverket. I det ligger bl.a. att den endast bör avse en viss situation. Den får inte heller medföra möjligheter till skatteundandraganden. I ljuset av detta bör reglerna utformas på ett restriktivt och så långt möjligt mekaniskt sätt. Den avyttringssituation som bedöms som mest angelägen att underlätta är generationsskiften i familjeföretag. Skattereglerna bör inte vara utformade så att det blir högre skatt om företaget säljs till ett barn eller barnbarn, som skall fortsätta verksamheten, än till en utomstående. Det finns därför starka skäl för att undanta generationsskiften i de fall det klart framgår att verksamheten skall drivas vidare av nästa generation. Till sådana fall bör också få räknas att verksamheten drivs vidare av en make eller maka till den skattskyldiges avkomling. En särskild fråga är om undantag även skall kunna ske om det hävdas att andra i släktkretsen skall driva verksamheten vidare. En sådan utvidgning medför dock att även andra fall än rena generationsskiften kommer att omfattas. Prövningen kommer att bli mer komplex och den eftersträlvade enkelheten går förlorad och därmed minskar även effektiviteten av internförsäljningsspärren. Det sagda gäller i än högre grad om den interna avyttringen ingår som ett led i t.ex. utköp av en delägare eller intagande av nya delägare. I dessa fall får man använda de många andra omstruktureringsformer som står till buds. Det finns ett stort antal skatteregler som införts just i syfte att underlätta omstruktureringar. Här kan nämnas reglerna om underprisöverlåtelser, andelsbyten, försäljning av näringsbetingade tillgångar, verksamhetsöverlåtelser samt fusioner och fissioner.

Lagförslagen

Förslag till lagregler finns i ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna och i 3 kap. 21 § lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter samt i 4 kap. 17 § taxeringslagen (1990:324).

4 Offentligfinansiella effekter m.m.

Den statsfinansiella kostnaden för förslaget har beräknats till 300 miljoner kronor per år under den tid som förslaget avses gälla, dvs. 2007, 2008 och 2009.

Vidare kommer det att under de övergångsvisa och tidsbegränsade reglernas tillämpningstid uppstå ett begränsat administrativt merarbete för Skatteverket vid prövningen av reglerna om interna andelsöverlåtelser och liknande förfaranden. Det kan också tillkomma ett marginellt antal nya mål i förvaltningsdomstolarna. I detta sammanhang måste emellertid beaktas att det är troligt att många av de generationsskiftesfall som kommer att prövas mot undantagsregeln, ändå skulle ha medfört en prövning gentemot andra skatteregler för omstruktureringsfall. Det får nämligen förutsättas att de skattskyldiga i sådana fall använt sig av de andra skatteregler som står till buds för att underlätta en omstrukturering. Sammanlagt bör det därför inte leda till ökat merarbete för förvaltningsdomstolarna. Eventuella merkostnader för Skatteverket och förvaltningsdomstolarna bedöms därför rymmas inom befintlig anslagsram.

För ägare av kvalificerade andelar i fåmansföretag kommer reglerna under en övergångsperiod att medföra en något ökad uppgiftsskyldighet. Detta bedöms vara acceptabelt med hänsyn till att reglerna endast skall gälla under tre år. Eventuella merkostnader torde därmed vara begränsade, eftersom en avyttring av kvalificerade aktier ändå föranleder att uppgifter om kapitalvinsten skall lämnas till Skatteverket. De nya reglerna kommer vidare att i många fall medföra lägre skatt på kapitalvinster än i dag.

5 Författningskommentar

5.1 Förslaget till lag om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229)

50 kap.

7 §

Paragrafen reglerar en fysisk persons avyttring av en andel i ett handelsbolag som, direkt eller indirekt, äger en delägar rätt som skulle ha ansetts som en kvalificerad andel om den ägts direkt av den fysiska personen. I *första stycket* föreslås en ändring så att det framgår att bestämmelserna även omfattar andra delägarrätter än andelar som kan vara kvalificerade enligt 57 kap.

57 kap.

21 §

I *första stycket* sägs att en kapitalvinst på en kvalificerad andel som överstiger sparad utdelningsutrymme skall tas upp i inkomstslaget tjänst. I *andra stycket* finns en bestämmelse som reglerar fall där det finns ett omkostnadsbelopp som beräknats enligt bestämmelserna i 25–35 §§, dvs. enligt den s.k. indexregeln eller kapitalunderlagsregeln. Före den 1 januari 2006 gällde motsvarande regel i dåvarande 57 kap. 12 § andra stycket endast för aktier och andra andelar. Denna begränsning bör återinföras genom att det i sista meningen sägs att bestämmelserna inte gäller för tillgångar som avses i 2 § andra stycket. I sammanhanget kan pekats på att samma begränsning gäller vid beräkning av underlag för årets gränsbelopp enligt 12 § andra stycket.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

Punkt 1 Bestämmelserna skall träda i kraft den 1 januari 2008 och tillämpas första gången vid 2009 års taxering. Ändringarna innebär att termen delägarrätt införs i 50 kap. 7 § första stycket och att det i 57 kap. 21 § andra stycket anges att bestämmelserna i det stycket inte gäller för tillgångar som avses i 57 kap. 2 § andra stycket. I punkterna 2–9 tas bestämmelser in som övergångsvis kommer att gälla. Dessa bestämmelser avser återinförandet av hälftendelningen samt interna andelsavyttringar och liknande förfaranden och skall gälla för avyttringar som sker under tiden den 1 januari 2008 – den 31 december 2009. Vidare anges att bestämmelserna får tillämpas retroaktivt på avyttringar som skett under 2007 om den skattskyldige begär det. Den retroaktiva tillämpningen kommenteras i avsnitt 3.1.

Punkt 2. I denna punkt regleras vad som skall gälla för avyttringar under tiden den 1 januari 2008 – den 31 december 2009 som faller in under 50 kap. 7 § Vad som avses är en fysisk persons avyttring av en andel i ett handelsbolag som, direkt eller indirekt, äger en delägarrätt som skulle ha ansetts som en kvalificerad andel om den ägts direkt av den fysiska personen. Övergångsvis skall 50 procent av den del av vinsten som avses i 50 kap. 7 § första stycket tas upp i inkomstslaget tjänst. Denna s.k. hälftendelning skall dock inte gälla vid interna andelsöverlåtelser och liknande förfaranden vilket framgår av punkt 3 och 4. Motiv för bestämmelsen finns i avsnitt 3.1.

Punkt 3. I denna punkt finns bestämmelser om interna andelsöverlåtelser vid sådana avyttringar som avses i punkt 2. Vid en sådan avyttring till ett fåmansföretag eller fåmanshandelsbolag i vilket säljaren eller närstående, direkt eller indirekt, äger andelar skall i stället för 50 procent 100 procent av den del av vinsten som avses i punkt 2 tas upp i inkomstslaget tjänst. Vad som avses med närstående framgår av 2 kap. 22 §. För att motverka kringgåenden gäller bestämmelsen även om säljaren eller närstående, direkt eller indirekt, inom tre år efter avyttringstidpunkten förvärvar andelar i det köpande företaget. Undantag från reglerna kan dock medges vid generationsskiften under vissa förutsättningar som anges i punkt 9. I förslaget till 3 kap. 21 § lagen

(2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter anges att den skattskyldige eller närstående i sådana fall i självdeklarationen skall upplysa om detta. Av 4 kap. 17 § taxeringslagen (1990:324) framgår att eftertaxering får ske i sådana fall. Motiv för bestämmelsen finns i avsnitt 3.2.

Punkt 4. I denna punkt finns bestämmelser som syftar till att motverka kringgåenden av bestämmelsen i punkt 3 om interna andelsöverlåtelser när andelarna i stället säljs till utomstående. För det första regleras det fall att övervägande delen av de inte likvida tillgångarna i det företag som handelsbolaget, direkt eller indirekt, äger andelar i förvärvat av ägaren eller närstående inom en treårsperiod före avyttringen. Ägaren skulle därefter kunna fortsätta verksamheten. För det andra regleras de fall då säljaren eller närstående, direkt eller indirekt, återköper övervägande delen av tillgångarna i företaget inom tre år efter avyttringstidpunkten. Vad gäller återköpsituationen tydliggörs det särskilt att denna också avser de fall då återköpet av den övervägande delen av tillgångarna sker genom att andelarna i företaget återköps. I dessa situationer skall hälftindelningen inte tillämpas. Vad som avses med tillgångar framgår av punkt 8. Undantag från reglerna kan medges vid generationsskiften under vissa förutsättningar som anges i punkt 9. I förslaget till 3 kap. 21 § lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter anges att den skattskyldige eller närstående i sådana fall i självdeklarationen skall upplysa om detta. Av 4 kap. 17 § taxeringslagen (1990:324) framgår att eftertaxering får ske i sådana fall. Motiv för bestämmelsen finns i avsnitt 3.2.

Punkt 5. I denna punkt regleras vad som skall gälla för avyttringar av kvalificerade andelar under tiden den 1 januari 2008 – den 31 december 2009. I bestämmelsen sägs att en kapitalvinst på en kvalificerad andel till den del den överstiger det sparade utdelningsutrymmet till hälften skall tas upp i inkomstslaget tjänst och till hälften i inkomstslaget kapital. Vidare regleras ett speciellt fall när det finns ett omkostnadsbelopp som beräknats enligt bestämmelserna i 57 kap. 25–35 §§, dvs. enligt den s.k. indexregeln eller kapitalunderlagsregeln. Den s.k. hälftindelningen skall dock inte gälla vid interna andelsöverlåtelser och liknande förfaranden vilket framgår av punkterna 6 och 7. Motiv för bestämmelsen finns i avsnitt 3.1.

Punkt 6. I denna punkt finns bestämmelser om interna andelsöverlåtelser vid sådana avyttringar som avses i punkt 5. Liknande bestämmelser finns i punkt 3 när det gäller interna andelsöverlåtelser som görs via ett handelsbolag. Den s.k. hälftindelningen skall inte gälla i dessa fall. Motiv för bestämmelsen finns i avsnitt 3.2.

Punkt 7. I denna punkt finns bestämmelser som syftar till att motverka kringgåenden av bestämmelsen i punkt 6 om interna andelsöverlåtelser när andelarna i stället säljs till utomstående. Liknande bestämmelser finns i punkt 4 när det gäller överlåtelser som görs via ett handelsbolag. Den s.k. hälftindelningen skall inte gälla i dessa fall. Motiv för bestämmelsen finns i avsnitt 3.2.

Punkt 8. I denna punkt finns bestämmelser som reglerar vilka tillgångar som skall medräknas vid tillämpningen av punkt 4 och 7. Avgränsningen innebär att kontanter, värdepapper och liknande tillgångar inte skall medräknas när en bedömning görs av om

övervägande delen av tillgångarna förvärvats. En liknande avgränsning görs i 25 a kap. 14 § och i 49 a kap. 7 § när det gäller vad som skall anses vara likvida tillgångar vid definitionen av skalbolag. Liksom enligt dessa bestämmelser skall inte andelar i företag i intressegemenskap räknas som värdepapper. Detsamma skall gälla för värdepapper som är lager i värdepappersrörelse enligt lagen (1991:981) om värdepappersrörelse eller i utländsk motsvarighet till sådan rörelse under vissa förutsättningar. Värdet av kontanter, värdepapper och liknande tillgångar i ett intresseföretag skall dock räknas av från värdet av andelen i intresseföretaget. Liknande bestämmelser finns i 25 a kap. 16 § och 49 a kap. 8 § för skalbolag. Slutligen ges en definition av intresseföretag. Bestämmelsen har sin motsvarighet i bestämmelserna om skalbolag i 49 a kap. 5 §.

Punkt 9. I denna punkt finns en bestämmelse som anger när de särskilda bestämmelserna om interna andelsavyttringar i punkterna 3, 4, 6 och 7 inte skall tillämpas. I bestämmelsen sägs att det ankommer på den skattskyldige att begära att beskattning inte skall ske enligt de särskilda reglerna. Det sägs också att det klart skall framgå att avyttringen ingår som ett led i ett generationsskifte där en verksamhet skall ägas och drivas vidare av den skattskyldiges avkomling eller avkomlings make. Uttrycket ”klart framgår” markerar att det skall gälla ett strängare beviskrav än normalt (jfr. prop. 1999/2000:2 s. 207 beträffande 16 kap. 20 §). I detta ligger bl.a. att det ankommer på den skattskyldige att ta fram underlag för att Skatteverket skall kunna bedöma yrkandet. Med avkomling avses barn, barnbarn, barnbarnsbarn etc. Regeln gäller även i de fall som verksamheten skall drivas vidare av avkomlings make. Av 3 kap. 1 § lagen om registrerat partnerskap framgår att ett registrerat partnerskap har samma rättsverkningar som ett äktenskap i detta avseende. Vidare sägs i 2 kap. 20 § att bestämmelser om makar också skall tillämpas på sambor som tidigare har varit gifta med varandra eller som har eller har haft gemensamma barn. Bestämmelsen motiveras närmare i avsnitt 3.2.

5.2 Förslaget till lag om ändring i lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter

3 kap.

21 §

I paragrafen sägs att delägare i fåmansföretag och fåmanshandelsbolag samt deras närstående skall lämna uppgifter som behövs för tillämpning av bestämmelser om beräkning av överskott eller underskott från företaget och beräkning av utdelning och kapitalvinst på kvalificerade andelar. Genom en ny *punkt 5 i tredje stycket*, som skall gälla vid 2008–2010 års taxeringar, föreskrivs att uppgifter skall lämnas om innehav och förvärv som avses i punkterna 3, 4, 6 och 7 i övergångsbestämmelserna till lagen (2007:000) om ändring i inkomstskattelagen.

5.3 Förslaget till lag om ändring i taxeringslagen (1990:324)

4 kap.

17 §

Ändringen gör det möjligt att med stöd av lämnad uppgift enligt den föreslagna skyldigheten i 3 kap. 21 § tredje stycket punkt 5 lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter vid 2008–2010 års taxeringar eftertaxera den som gjort förvärv som avses i punkterna 3, 4, 6 och 7 i övergångsbestämmelserna till lagen (2007:000) om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229).